

EL CAS DEL NOSTRE ORFEO

D'un filarmonista
En que s'assembla un... er amb la... cola
Bar?
En que poca s...
D'un sagr... lingü...
En que s'assembla el... coma... ant
En que esta per la Gloria.
En que se parece mossen Murtra con Viñas
dentista?
En que el uno es cura de la Parroquia de los
Dolores y el otro cura los dolores de la parroquia.
D'un vegetarià
En que s'assembla l'Abdon Ventura amb un
ventilador?
En que ven tila.
D'un dels del carrer de Lasauca
Quin és el colmo d'un de la U. F. N. R.?
Enganxar un sello en una carta.
Perquè perquè llepa el c... al rei.
D'un viatjant
Quin és l'arbre més confiter?
El Pi... joan.
I l'especific més fotògraf?
El Camp... Unal.
I el millor que té més bacallà?
El Mar... imon.
D'un escriptor
Quin és el jove que fa fer més matrimonis de
Figueres?
En Carles, perquè tots els nuvis que van a l'
Iglesia hi van per Casal's.
D'un tenor
Quina és l'opereta més cantada per l'Agulló
ócellista?
«Molinos de Viento». Aquell tros que diu:
Que tienes en la miraaaada...?
D'un desaprensiu
Quin és el estanquera mas viva de Figueres?
(agafint-se fort).
La Ca... lista! (Perdó que no hi tornarem més)

En que s'assembla un... er amb la... cola
Bar?
En que poca s...
D'un sagr... lingü...
En que s'assembla el... coma... ant
En que esta per la Gloria.
En que se parece mossen Murtra con Viñas
dentista?
En que el uno es cura de la Parroquia de los
Dolores y el otro cura los dolores de la parroquia.
D'un vegetarià
En que s'assembla l'Abdon Ventura amb un
ventilador?
En que ven tila.
D'un dels del carrer de Lasauca
Quin és el colmo d'un de la U. F. N. R.?
Enganxar un sello en una carta.
Perquè perquè llepa el c... al rei.
D'un viatjant
Quin és l'arbre més confiter?
El Pi... joan.
I l'especific més fotògraf?
El Camp... Unal.
I el millor que té més bacallà?
El Mar... imon.
D'un escriptor
Quin és el jove que fa fer més matrimonis de
Figueres?
En Carles, perquè tots els nuvis que van a l'
Iglesia hi van per Casal's.
D'un tenor
Quina és l'opereta més cantada per l'Agulló
ócellista?
«Molinos de Viento». Aquell tros que diu:
Que tienes en la miraaaada...?
D'un desaprensiu
Quin és el estanquera mas viva de Figueres?
(agafint-se fort).
La Ca... lista! (Perdó que no hi tornarem més)

EL CAS DEL NOSTRE ORFEO

A CERBÈRE.
Per a millor informació agapitesca, marxà junt amb l'
Orfeo el nostre enviat especial Pau Rusca.
Mes, ail quan pensavem donar una ressenya extensa
del viatge, concerts i demés actes que debien verificar-se a
Toulouse, rebem aquet telégrama del nostre enviat.
Cerbère 16.45. -- Som a Cerbère i no ens deixen passar.
Els francesos, aquells «citoyens» amb ermilla de fantasia i
bigoti «manillar Tour de France», ens priven la frontera i
segons diuen per ordres de Madrid.
Estic indignat.
Els «gendarmés» i els «agents de frontiere» no es deixen
entèrnir de cap manera ni per les mirades suplicants de
les nostres donzelles.
I l'Orfeo està in mòbil, i agitat a la vegada.
Sento una mare que diu:
— No mes faltava això. Jo que estrenava el «cubre-polvora»
Pues; en que el primero lo es por el teatro.
La consternació es general.
Arribarem demà.
A FIGUERES.
Al saber que la nova Orfeon de Figueres de bona figura, en in-
dignaren, mentres altres figuerencs, en que sempre...
Una nutrida colla de joves ardids, i entre ells la redacció

en pés de L'AGAPITU, s'organitzaren en manifestació i
es dirigiren amb crits i protestes cap a una botiga molt
cèntrica, que durant la guerra s'havia distingit per la seva
francofilia «enragé» i ostentava la representació del Con-
sulat francès a Port-Bou.
Alguns vidres foren fets a miques, però la rapida inter-
venció de la vara protectora, si que autoritaria, dels nostres
ardids municipals, disolgué la jove multitud amb la mate-
ixa naturalitat que disoldria un carquinyol dins un vas de
vi ranci a a can idem.
Mentrestant, en les penyes dels grans, es feren pas-
sats comentaris.
El dissapte amb el primer tren arribarem els nostres
cantaires després d'una nit d'insomni.
A l'estació els esperava en representació de tota la Ciutat
el senyor pare G. r. m. n.
Comentaris nostres? Un, un sol.
No desanimar se geña per aquestes coses. Al contrari
Orfeus amansà les feres lleons i xacals mes no va do-
nar mai cap burro, i aquesta es la raho per la qual «Ger-
manor Empordanesa» no va poguer obtenir niure pas.